



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3061/2024
07.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Вујовић, адвокат из ..., против туженог "Телеком Србија" а.д. Београд, чији је пуномоћник Ненад Аранђеловац, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 904/2024 од 28.05.2024. године, у седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 904/2024 од 28.05.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2451/22 од 24.10.2023. године, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је поништено, као незаконито, решење туженог бр. ... од ...2019. године и туженом наложено да тужилу врати на рад и распореди на послове који одговарају њеној стручној спреми.

Решењем истог суда П1 2452/22 од 30.01.2024. године, тужени је обавезан да тужилу на име нужних трошкова парничног поступка исплати 537.750,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 904/2024 од 28.05.2024. године, ставом првим изреке, укинуо пресуду Основног суда у Нишу П1 2451/22 од 24.10.2023. године и решење истог суда П1 2452/22 од 30.01.2024. године, па је пресудио тако што је одбио тужбени захтев тужиле према туженом којим је тражила да се поништи, као незаконито решење туженог бр. ... од2019. године и да се туженом наложи да тужилу врати на рад, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба тужиле према туженом у делу којим је тражила да суд тужену обавезе да тужилу распореди на послове који одговарају њеној стручној спреми, као недозвољена. Ставом трећим

изреке, тужила је обавезана да туженом накнади трошкове парничног поступка од 337.125,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиле, захтевајући накнаду трошкова ревизијског поступка.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Тужила у ревизији неосновано указује да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1., у вези члана 8. Закона о парничном поступку. На основу те одредбе Закона, о томе које ће чињенице да узме као доказане одлучује суд по свом уверењу, на основу савезне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, па је оспоравање оцене доказа без утицаја на одлучивање.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је код тужене радила на пословима ... пословним корисницима у Одељењу за продају малим и средњим предузећима у ..., на основу уговора о раду бр. ... од ...2018. године. Упозорењем о постојању разлога за отказ тог уговора о раду, које је тужили достављено ...2019. године под бр. ..., тужени је тужили указао да је учинила повреду радне обавезе из члана 179. став 2. тачке 1, 2. и 5. Закона о раду и члана 15. Уговора о раду, којим је прописано да послодавац може отказати уговор о раду ако запослени несавесно извршава радне обавезе, злоупотреби положај или прекорачи овлашћење, фалсификује званична документа правних лица од којих зависи настанак, трајање и престанак неког права послодавца, као и због непоштовања радне дисциплине прописане актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду. По пријему изјашњења тужиле на упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду од ...2019. године, тужени је тужили, побијаним решењем, отказао уговор о раду, при чему упозорење и побијано решење садрже исте разлоге за престанак радног односа тужили. Према разлозима побијаног решења, тужила је Служби за подршку продаје малим и средњим предузећима у ... достављала документацију ... (...) која није из архиве тог Центра, односно није веродостојна. Поред тога, тужила је 09.10.2018. године, Служби туженог доставила захтев Привредног друштва "...", да се бројеви ... и ..., са тарифима и уговорном обавезом пребаце на нове бројеве који би се уступили другом предузећу, с тим да доплата остаје на њиховом уговору. Истог дана је доставила сагласност ... да се исти бројеви преузму на њихов уговор а да се пакети пребаце на бројеве корисника где уговорне обавезе истичу у наредним месецима, а да претходно није обавестила надређене нити је од руководиоца тражила сагласност за пребацивање уговорне

обавезе. Поред тога, тужила је неовлашћено достављала захтеве за кориснике Епархију ... – Храм Св. ... и Епархију ... – Црквена општина ..., с обзиром да она, према уговорној обавези може да ради само са малим и средњим предузећима. За подношење захтева за куповину телефона по повлашћеној цени, уз одговарајућу уговорну обавезу и сукцесивно подношењем захтева у име корисника за пренос бројева и уговорних обавеза на друге кориснике и то на бројеве који нису имали уговорну обавезу и након тога, често истог дана, као и захтева за деактивирање уступљених линија, корисници нису имали сазнања, нити су, на својим рачунима, имали могућност да виде "преузете" бројеве. "Телеком Србија" а.д. је оштећен, јер на тај начин нису реализоване или нису реализоване у целости уговорне обавезе за месечне претплате за бројеве који су неовлашћено пренети на друга правна лица. Тужила се изјаснила да сматра да није поступила супротно правилима и упутствима јер јој та правила и упутства никада нису достављена, те да на њен начин рада није било приговора нити опомена од стране послодавца.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев тужиле усвојио, налазећи да се не ради о оправданом отказном разлогу имајући у виду да тужени није упозорио тужилу да је њено поступање супротно правилима, па је она тако поступала уз знање и сагласност надређених.

Другостепени суд је, побијаном пресудом, донетом након расправе пред тим судом, укинуо првостепену пресуду и пресудио тако што је тужбени захтев тужиле одбио, применом одредбе члана 179. став 2. тачка 1, 2. и 5. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/2005 ... 95/2018), у вези одредбе члана 15. Уговора о раду закљученом између парничних странака под бр. ... од ...2018. године, којом су регулисани разлози због којих се запосленом може отказати уговор о раду, а исти се тичу радне способности запосленог, повреде радне обавезе (несавесно и немарно извршавање радних обавеза, злоупотреба положаја или прекорачење овлашћења) и непоштовање радне дисциплине прописане актом послодавца. По оцени другостепеног суда, тужила је поступила супротно Методологији рада подршке продаје малим и средњим предузећима из јануара 2017. године, у делу који се тиче уступања уговора између различитих корисника код туженог, прописане процедуре и начина поступања запослених код тужених, којом је уређено да се пренос бројева, односно уступање уговора између корисника врши анексом уговора који се доставља кориснику путем поште или преко менаџера продаје у штампаној или електронској форми, при чему служба подршке врши неопходне промене по пријему уредне документације од стране овлашћених лица службене продаје, тако што се са реализацијом захтева отпочиње искључиво на основу потписаног и анексом уговора од стране овлашћених лица или заступника фирми даваоца или примаоца услуга. Тужила је свом непосредном руководиоцу доставила захтев за промену уговорне обавезе и промену тарифе корисника ... за већ постојеће бројеве телефона ... и ..., док у електронском писму којим захтева сагласност за вршење промене, сходно Методологији рада подршке продаје малим и средњим предузећима, није постојао захтев за давање сагласности за уступање тих линија од стране ПД "...", другом кориснику, односно ... Након што је од свог руководиоца прибавила сагласност за промену уговорне обавезе и промену тарифног корисника ... на наведеним бројевима телефона, које је ... већ користио, тужила је Служби подршке проследила наведену сагласност и уз исту доставила захтев ... за промену тарифе за наведене бројеве телефона, али је поред тога, у захтеву био наведен

и захтев за преузимање линија ... и ... од ПД "...", при чему за ову промену тужила није прибавила неопходну сагласност шефа Службе за ... малим и средњим предузећима, ..., нити је прибавила потписани анекс уговора о уступању уговора са потписима корисника, чиме је поступила супротно Методологији за подршку продаје малим и средњим предузећима из јануара 2017. године и учинила повреду радне обавезе која јој је стављена на терет. На основу одредбе члана 191. став 1. Закона о раду, другостепени суд је одбио тужбени захтев тужиле за враћање на рад, налазећи да је побијано решење којим јој је отказан уговор о раду донето у законито спроведеном поступку, док је тужбу тужиле за распоређивање на послове који одговарају њеној стручној спреми одбацио применом одредбе члана 16. став 1. и 2. Закона о парничном поступку, налазећи да распоређивање запослених није у судској надлежности, већ у искључивој надлежности послодавца.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је, одбијањем тужбеног захтева тужиле, правилно применио материјално право.

Одредбом члана 179. став 2. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05...95/2018), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако својом кривицом учини повреду радне обавезе и то, под тачком 1), ако несавесно или немарно извршава радне обавезе, под тачком 2) ако злоупотреби положај или прекорачи овлашћења и под тачком 5) ако учини другу повреду радне обавезе утврђене општих актом, односно уговором о раду.

Уговором о раду закљученим између парничних странака под бр. ... од2018. године, чланом 15. уговорен је отказ од стране послодавца тако што се запосленом може отказати уговор о раду ако он својом кривицом учини повреду радне обавезе и то, под тачком 1) ако несавесно или немарно извршава радне обавезе и ако не поштује дисциплину послодавца, прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

У конкретном случају, тужила је код туженог обављала послове ... пословним корисницима у Одељењу за продају малим и средњим предузећима у ..., тако што је рад обављала на основу Методологије рада подршке продаји малим и средњим предузећима. При уступању мобилне линије са једног на друго правно лице, тужила је искористила сагласност свог непосредног руководиоца дату за "скидање" уговорних обавеза српско-руског хуманитарног центра за два броја ради обнове уговора, а онда ту сагласност проследила Служби подршке са прилогом и документацијом од фирме "...", за скидање уговорних обавеза од те фирме са преносом на српско-руски хуманитарни центар, без захтева надлежног правног лица. Пошто је за законитост одлуке о отказу уговора о раду довољно да је запослени учинио једну од више повреда радних обавеза које су му решењем о отказу уговора о раду стављене на терет, следи да је другостепени суд правилно закључио да је тужбени захтев тужиле за поништај побијаног решења о отказу уговора о раду неоснован, а с тим у вези неоснован је и њен захтев за враћање на рад код послодавца.

Неосновани су наводи ревизије тужиле да се не може утврдити шта је она конкретно учинила и којом радњом, јер није наведена радња извршења повреда радне дисциплине, место и време када је иста учињена. Супротно тим наводима ревизије,

побијано решење о отказу уговора о раду, као и упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду које му је претходило, садрже детаљно образложење о догађајима који су били повод за покретање дисциплинског поступка и утврђивање одговорности тужиле, на начин на који је тужили омогућио да се изјасни на упозорење, што је она и учинила изјашњењем од 23.08.2019. године. На основу утврђеног чињеничног стања следи да је тужила злоупотребила званична документа правних лица, прекорачила и злоупотребила своја овлашћења, несавесно и немарно извршавала своје радне обавезе и прекршила радну дисциплину, супротно дужности запосленог да се уздржава од свих поступака који представљају злоупотребу посла који обавља, што значи да је њено понашање такво да не може да настави рад код тужене, па је побијано решење о отказу уговора о раду законито, а захтев тужиле за његов поништај неоснован, како је правилно закључио другостепени суд. Због тога тужила неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку, имајући у виду његов исход.

На основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Туженом трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав ревизије и за судске таксе, нису били потребни, у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић